

THE ROCKY HORROR SHOW

The Rocky Horror Show

Vertaling Stany Crets

Proloog

Magenta (als usherette)

Ik gaf een vreeslijke gil
 'The day the earth stood still'
 De hele bioscoop schrok ervan
 En Flash Gordon stond kloek
 In zilv'ren onderbroek
 Claude Rains was de onzichtbare man
 'k Beet haast op mijn tong
 Bij Faye Wray en King Kong
 De pellicule smolt bijkan
 Toen plots in hemels licht
 Verscheen een hels bericht
 De wolken gingen open en dicht

Met koor

Science-fiction - in zaal Roma
 Dokter X ligt in de coma
 Mutanten vechten met Brad en Janet
 Anne Francis speelt in 'Forbidden Planet'
 Oh wordt verwacht... In de cinema, in het donker, om
 middernacht.

Magenta

Superhelden die schrikken
 Hun knieën die knikken
 Als plotsklaps een monster verscheen
 Ik moest slikken, begot
 Wanneer Jeanette Scott
 In de klauwen van een zombie verdween
 Ik kreeg het werk'lijk heel heet
 Heel mijn lijf droop van 't zweet
 Mijn kreet ging door merg en been
 En als werelden botsen
 Dan moet ik echt kotsen
 Dan durf ik niet langer alleen
 Naar de...

Herhaling koor**SCENE EEN**

Bruiloftsklokken luiden. Brad en Janet zijn buiten adem.

JANET : Oh, Brad, was dat niet heerlijk? Zag Betty er niet stralend uit? Ik kan het nog niet geloven. Nog maar een uur geleden was ze de ordinaire Betty Munroe en nu is ze al Mevrouw Ralf Hapshatt.

BRAD : Jaja, Janet. Ralf is een gelukzak.

JANET : Ja.

BRAD : En iedereen weet dat Betty fantastisch is ...in de keuken.

JANET : Ja.

BRAD : En Ralf zelf komt in aanmerking voor promotie binnen een jaar of twee.

JANET : Ja.

BRAD : Zeg, Janet, ik moet echt iets kwijt
 Ik bewonder je fanatieke strijd
 Met de andere meisjes om het bruidsboeket

Jij bent de vis, ik het schepnet
 (Janet)
 Ik schiet naar omhoog als een raket
 (Janet)

Dus bederf alsjeblief nu niet de pret
 (Janet)
 Want ik wil dat je oplet...
 Verdomme Janet, ik zie u graag.

Je bent de patat, ik het frietvet
 (Janet)
 Ik ben de broek, jij de turet
 (Janet)
 Ik de pastoor, jij het gebed
 (Janet)
 Dus ik wil dat je oplet...
 Verdomme Janet, ik zie u graag.

Dit is de ring waarmee ik je aan mij bind
 (Klokkenstemmen)
 Sorry, voor mijn ambetant gezaag
 Liefde is goed, slecht of middelmatig
 Janet (koor echoot Janet)
 Ik zie u graag.

JANET : Bedankt voor de ring met het rond gat
 (oh Brad)
 We zijn nu verloofd, ik en mijn schat
 (oh Brad)
 Ik ben de deur, jij de deurmat
 (oh Brad)
 Dus ik weet nu dat ik goed zat
 Brad, 'k zie u even graag
 Oh Brad

BRAD : Verdomme

JANET : Ik zie u

BRAD : Oh Janet

JANET : Zo graag

BRAD : Ik zie u ook zo graag.
 Eén ding moeten we nog doen...
 we gaan
 Terug naar de plek waar het heet werd
 (Janet)
 Ik raakte je aan zonder opzet
 (Janet)
 Je knipoogde terug zonder verlet
 (Janet)
 Dus ik wil dat je oplet
 Verdomme Janet, ik zie u graag
 Verdomme Janet

JANET: Oh Brad, ik zie u

BRAD : Verdomme Janet

SAMEN : Toch zo graag

VERTELLER :

Ik zou u gaarne, als u het mij toestaat, mede komen te nemen op een onalledaagse reis. Het leek een vrij alledaagse avond toen Brad Majors en zijn fiancée Janet Weiss... (twee alledaagse gezonde jongeren)... vertrokken uit Denton om een bezoek te brengen aan éne Dr. Everett Scott. Hun beider ex-leraar en nu huisvriend...

Inderdaad, het valt niet te ontkennen dat donkere onweerswolken, zwart en onheilspellend, hen begeleidden op hun rit. Ook kunnen we er niet om heen dat hun reserveband dewelke ze bij zich hadden dringend behoefte had aan wat verse lucht. Maar jong, gezond en klaar voor een avondje uit als ze waren...wel...een beetje storm zou de ongetwijfeld fijne gebeurtenissen van de avond niet in de weg staan.

Een avondje uit...

Het zou een avondje uit worden dat hen nog lang...heel lang...zou heugen.

SCENE TWEE

Geluid van een autoradio. Een auto nadert door de stormachtige nacht.

De auto stopt. De autoradio wordt afgezet.

BRAD : Hmmmm.

JANET : Wat is er aan de hand, Brad liefste?

BRAD : Ik denk dat we een paar kilometers terug de verkeerde afslag hebben genomen. Het beste dat we kunnen doen is even verder rijden en kijken of we de weg terug kunnen vinden.

Ze rijden door. Klapband.

BRAD : Potverdoriekes, Janet.

JANET : Wat was die klap?

BRAD : Ik vermoed dat het rechtervoorwiel een klapband heeft gehad.

JANET : Oh. (pauze)

Bliksem.

BRAD : Jij blijft het beste hier. Probeer jezelf te verwarmen terwijl ik hulp haal.

JANET : Maar waar ga je naartoe? We staan hier in niemandsland.

BRAD : Als ik me niet vergis zijn we een paar kilometer terug een kasteel gepasseerd. Misschien hebben ze daar wel een telefoon die ik mag gebruiken.

JANET : Ik ga met je mee.

BRAD : Het heeft toch geen zin dat we allebei nat worden.

JANET : Ik ga met je mee. Trouwens, lieveling, als de eigenaar van die telefoon een mooie vrouw is zou het wel eens kunnen dat je helemaal niet terug komt.

BRAD : Ha ha ha.

De spoken nemen het gelach over. Verdwijnen. Muziek.

JANET : In het floeren duister
Van de zwartste nacht
Verblindend hard - straalt een staartster fel
Mens of dier 't is van geen tel

SAMEN : Er brandt een lamp

KOOR : In het huis van Dokter Frankenstein

SAMEN : Er brandt een lamp

KOOR : 't Zou de open haard kunnen zijn

JANET : Er brandt een lamp... lamp in het duister van ieders donk're ziel

BRAD : De welkomstvlag hangt uit
Wij staan in de regen
Hoedanook - 't kan niet slechter zijn
't Is vast beter daar dan waar wij zijn

SAMEN : Er brandt een lamp

KOOR : 't Zou de open haard kunnen zijn

BRAD : Er brandt een lamp... lamp in het duister van ieders
don'kre ziel

RIFFRAFF : (uit het torenraam)
Het duister vloeit weg
In de stroom van 't onbewuste
Glijdt uit je slaap, laat de zon en het licht
Maar stromen in mijn bestaan

KOOR : In mijn bestaan

SAMEN : Er brandt een lamp

KOOR : In het huis van Dokter Frankenstein

SAMEN : Er brandt een lamp

KOOR : 't Zou de open haard kunnen zijn
Er brandt een lamp... lamp

SAMEN : In het duister van ieders donk're ziel.

Janet gilt.

BRAD : Rustig maar, Janet.

JANET : Oh Brad, laten we teruggaan. Ik heb het koud en ben bang.

BRAD : Een minuutje maar, Janet, misschien hebben ze telefoon.

Hij belt aan...geen antwoord...hij belt opnieuw...uiteindelijk gaat de deur open.

RIFFRAFF : (Kijkt langs hen heen of er misschien iemand anders is) Navond.

BRAD : Oh. Euh. Ah. Hoi. We zitten een beetje in de puree. Misschien kan u ons helpen. Onze wagen is in panne gevallen en paar kilometers terug. Heeft u een telefoon die we misschien kunnen gebruiken?

RIFFRAFF : (pauze) U bent ... vochtig.

JANET : Ja, dat heb je met regen.

BRAD : Ja.

RIFFRAFF : Ja. (bliksem) U komt misschien beter binnen.

JANET : U bent al te vriendelijk.

VERTELLER: En zo, na trotsering van het genadeloze weder en na enige niet te verwaarlozen tijd, leek het wel alsof vrouwe fortuna Brad en Janet toelachte en dat ze eindelijk de ondersteuning gevonden hadden die hun ongeluk vereiste. Of vergis ik me?
In elk geval, er was iets met dit huis (naar hetwelke een platte band en een regenachtige avond hen had gevoerd) dat hen ongemakkelijk en ietwat op hun hoede maakte. Maar, wilden ze hun eindbestemming die avond nog bereiken, dan moesten ze die negatieve emoties negeren en voordeel halen uit welke hulp dan ook die hen werd aangeboden.

SCENE DRIE

Interieur. Gedempt licht.

RIFFRAFF : Wacht hier.

JANET : (kijkt rond) Oh Brad, wat is dit toch voor een plek. Ik ben bang.

BRAD : Waarschijnlijk is dit een soort jachthuis voor rijke zonderlingen. Maar... je rilt helemaal.

JANET : Ja, ik ben nat.

BRAD : Kijk. Voel eens. Er komt warme lucht uit dit rooster in de muur. Doe je regenjas uit en droog hem hier. Ik hou wel een oogje op die begrafenisondernemer.

JANET : Oh.

BRAD : In godsnaam. Hou jezelf een beetje in de hand. Ik ben toch hier. Er is niks om je zorgen over te maken.
(hij glimlacht)
Hier, droog mijn jas ook even.

JANET : O.K.

Het publiek merkt dat Frank Janet in de gaten heeft. Meer licht. Brad en Janet kijken op, merken Frank. Freeze.

JANET : Oh.

BRAD : Niks aan de hand, Janet.

RiffRaff verschijnt met Columbia en Magenta.

RIFFRAFF

COLUMBIA

MAGENTA : Meester.

FRANK : Wees gegroet

U heeft hem al ontmoet, mijn trouwe klusjesman

Hij is een beetje depressief

Want toen u belde

Dacht hij: 't is de groenteman

Vergis je niet in de eerste indruk

Kleren maken de man niet

'k Ben niet echt een vent

Bij klaarlichte dag

Maar bij nacht weet je niet wat je dan ziet

Ik ben een brave travestiet

Uit Transseksueel Transylvanië

'k Laat je't huis even zien, een muziekje misschien

U bent een megabangelijk echtpaar

Of kijkt u liever TV, dan kijk ik graag met u mee

Naar Deep Throat of Lassie, u zegt maar

BRAD : Onze vraag is gewoon

Euh, waar staat uw telefoon

Dan zijn we hier zo weer buiten

We zeggen gewoon waar we staan

Dan gaan we terug naar de baan

En kan u uw deur rustig sluiten

FRANK : U heeft een klapband gehad

Dat is niet zo prettig, Brad

Maar, schatjes, ik zou niet panikeren

Bij het nachtelijk licht

Vervul ik graag mijn plicht

Mijn krik zal het wel repareren

Ik ben een brave travestiet

Uit Transseksueel Transylvanië

Kruip hier toch in bed

(bed)

Ik gooi iets in het vet

(vet)

En laat je van mijn fixatie genieten

Ik heb een kerel gemaakt

Blond haar, bijna naakt
 Zeer geschikt om eens goed op te schieten

Ik ben een brave travestiet
 Uit Transseksueel Transylvanië (2x)

Dus kom mee naar mijn lab
 Daar ligt hij op het schab
 Ik zie je van opwinding al rillen
 Of spreek me maar tegen
 't is misschien van de regen
 Dus de oorzaak is gekend, maar niet het gevolg.

Frank verdwijnt. De bedienden kleden Brad en Janet uit. Ze dragen fifties ondergoed.

BRAD : (terzijde tegen Janet) 't Is in orde, Janet, 't is echt allemaal in orde. We spelen dit spelletje even mee en op het juiste moment gooien we onze troef op tafel.

JANET : Het is nu de moment niet om te kaarten, Brad. Ben je zeker dat het in orde is?

BRAD : Honderd procent. (tegen Columbia, Magenta en RiffRaff) Euh. Hoi. Ik ben Brad Majors en dit is Janet Weiss, mijn fiancée. En u bent?

COLUMBIA : U mag zich gelukkig prijzen dat u uitgenodigd wordt in Franks laboratorium. Heel wat mensen zouden hun rechterarm geven voor dat privilege.

BRAD : Mensen zoals u misschien wel.

COLUMBIA : Ik heb ze't al zien doen;

JANET : Is hij...is Frank...uw echtgenoot?

RIFFRAFF : De meester is nog niet gehuwd en ik denk niet dat hij dat ooit zal zijn. Wij zijn zijn nederige dienaren.

JANET : Dan is hij wel een gelukzak.

MAGENTA : Jaaah... jij bent een gelukzak...ik ben een gelukzak...hij is een gelukzak...we zijn allemaal gelukzakken...

COLUMBIA : Allemaal, behalve Eddie.

RIFFRAFF

MAGENTA : Sshhh.

JANET : Eddie?

MAGENTA : De loopjongen.

RIFFRAFF : Sshhhh.

COLUMBIA : 't Is uit de hand gelopen met hem.

RIFFRAFF : De enige bezorgdheid van de meester was hem aan een betere positie helpen.

BRAD : Dat is zeer lovenswaardig.

RIFFRAFF : Ja, ik herinner me als de dag van gisteren hoe hij ging...

BRAD : Naar waar?

RIFFRAFF : Naar de kloten.

Magenta, Columbia en RiffRaff zingen.

RIFFRAFF : 't Is verbazend - hoe snel de tijd vliegt
 Waanzin eist zijn tol
 Maar luister goed nu - het duurt niet lang meer
 Of 'k heb het onder control
 Ik weet nog, ik sprong door het tijdgat
 Dronken en ik had het schijt
 Aan wetten en regels, de roep van de vrijheid

ALLEN : We beuken een gat in de tijd. (2x)

VERTELLER : Spring gewoon eens naar links

ALLEN : En dan een stapje naar rechts

VERTELLER : Plaats je hand in je heup

ALLEN : Maak van je knieën een x

TRIO : Maar 't is de heupenbeuk
 Die het hem doet dat is een feit

ALLEN : We beuken een gat in de tijd (2x)

MAGENTA : Oncontroleerbaar - oh God 't is genietbaar
 Ik word onzichtbaar voor iedereen
 In een and're dimensie - waar ik geen mens zie
 Kom ik bijna klaar, op mijn alleen

Draai aan de knop, schat, en spring in het tijdgat
 Niets is nog wat het lijkt
 Je gaat aan het flippen
 't Is beter dan trippen

We beuken een gat in de tijd (2x)

Magenta en RiffRaff maken een buitenaards gebaar.

COLUMBIA : 't Was een doodnormale dag
 Ik liep alleen door de stad
 En een droom van een gast legde zijn hand op mijn gat
 Ik was een beetje verbaasd want dat had ik niet
 verwacht
 Hij had een Ford Escort en ogen als de nacht
 Oh...Hij keek naar mij en ik was verleid
 Mijn verstand sloeg op hol, ik was het letterlijk
 kwijt

ALLEN : We beuken een gat in de tijd (2x)

VERTELLER : Spring gewoon eens naar links

ALLEN : En dan een stapje naar rechts

VERTELLER : Plaats je hand in je heup

ALLEN : Maak van je knieën een x

TRIO : Maar 't is de bekkenstoot
 Die het hem doet dat is een feit

ALLEN : We beuken een gat in de tijd (2x) ETC.

SCENE VIER

HET LABORATORIUM

FRANK : Ontsluiting van de geest - ontgeestering van het slot
 - het is hetzelfde als het begin van het einde.
 Kunnen jullie me volgen?

JANET : Nee.

BRAD : 't Is een soort anagram, Janet.

FRANK : Zou ik u iets ter verfrissing mogen aanbieden?

BRAD

JANET : Nee.

FRANK : Nee. U heeft gelijk, ik doe het beter niet. Hoe overheerlijk hier nieuwe gezichten aan te treffen. Magenta, Columbia, ga RiffRaff een handje helpen. Ik houd me even bezig met...euh...

BRAD : Brad Majors.

FRANK : Brad Majors.

BRAD : En dit is mijn fiancée. Janet Weiss.

JANET : Weiss.

BRAD : Weiss.

FRANK : Enchanté. Hoe lief. En wat dragen jullie charmant ondergoed. Maar hier, trek dit aan. Ah, hier. Dank u dinges.

Hij geeft hen laboratoriumjassen.

FRANK : Het maakt ge wat minder kwetsbaar. We ontvangen niet al te vaak gasten hier. Laat staan dat we gastvrij zijn...

BRAD : Gastvrij, gastvrij! We wilden alleen gebruik maken van uw telefoon. Een redelijk verzoek dat u gewoonweg genegeerd heeft.

JANET : Niet ondankbaar zijn, Brad.

BRAD : Ondankbaar, ondankbaar!

FRANK : Hoe stoer, Brad. Wat een exclusief voorbeeld van viriliteit - zo dominant - je bent zeker heel erg trots, Janet?

JANET : Ja.

FRANK : Vertel eens, Brad, heb je ergens een tatoeage?

BRAD : Voorzekerlijk niet!

FRANK : Ach ja... (tegen Janet) En jij?

RiffRaff op.

RIFFRAFF : Alles is in gereedheid gebracht, meester. We wachten enkel nog op uw verlossende woord.

FRANK : Vanavond, Brad en Janet, betreed ik het paradijs.

JANET : Dat is geweldig voor u.

FRANK : Het was eigenaardig hoe het in zijn werk ging. Een grillige speling van het lot in feite. Zo één van die momenten dat...heel je toekomst er duister uitziet, je zit aan je reserve, je staat met je rug tegen de muur. Je slaat in paniek. Je zit in de val. Er is geen uitweg en zelfs al was er één, het zou waarschijnlijk een doodlopende straat zijn, een enkele reis naar de bodem van de zee. Maar dan plots breekt er een zonnestraaltje door. De puzzelstukjes vallen op hun plaats. Wat een debiel was je toch. Wat een onnozelaar. Het antwoord lag voor het grijpen, de hele tijd. Eén kleine misstap en wat je wou gebeurt.

Iedereen bekijkt Frank in opperste verbazing.

FRANK : Een misstap.

MAGENTA

COLUMBIA : Misstap.

FRANK : Mijn God, zo ontdekte ik het geheim. Dat ongrijpbare ingrediënt. Die vonk die de levensadem bepaalt. Jazeker. Ik bezit de kennis. Ik ben de sleutelbewaarder van het leven zelf. Zie je, Brad en Janet, jullie mogen je werkelijk gelukkig prijzen want vanavond is de avond waarop mijn oogverblindende schepping het levenslicht zal zien. Haal de schakelaar over van de sonische oscillator en pomp de transformator op tot niveau drie...

JANET : Brad!!

BRAD : Alles is in orde, Janet.

ROCKY : Het zwaard van Damocles hangt al boven mijn hoofd
Eén knip in de draad en ik ben van mijn leven beroofd
Ach, arme mij, mijn leven is al voorbij
O, 'k kan er niet bij, ik sta op de rand van een
diepe afgrond

Ik was nog niet wakker of ik viel van mijn bed op de vloer

ALLEN : Da's toch niet erg

ROCKY : Ik ging dood van de buikpijn, ik liep dan ook rap naar de koer

ALLEN : Da's toch niet erg

ROCKY : Mijn piek is een dal. Ik ben een loser en dat is al. En al dat ik weet is dat ik sta aan de rand van een afgrond.

ALLEN

ROCKY : Shalalala, da's toch niet erg. Da's toch niet erg. Etc.

VERTELLER : Rocky Horror, kalmeert entwat - je hebt een moeilijke start gehad

Je geraakt wel over die berg
Een beetje depressie is toch niet erg

ALLEN : Da's toch niet erg

ROCKY : Het zwaard van Damocles hangt al boven mijn hoofd

ALLEN : Da's toch niet erg

ROCKY : Eén knip in de draad en ik ben van mijn leven beroofd

ALLEN : Da's toch niet erg

ROCKY : Ach, arme mij, mijn leven is al voorbij
O 'k kan er niet bij, ik sta op de rand van een diepe afgrond

ALLEN : Shalala, da's toch niet erg Etc.

FRANK : Foei foei foei, dat zijn toch geen manieren op je eerste dag tussen de grote mensen.

ROCKY : Tja, niemand is perfect. Maar ik vind wel dat je mooi werk hebt afgeleverd qua lichaam.

FRANK : Je bent het resultaat van heel wat uren zweetvergieten. En nu, mijn oogverblindend schepsel, ben je klaar voor de ultieme proef.

ROCKY : Hemeltje.

FRANK : Maar vooreerst stel ik je voor aan de familie. Magenta - Rocky.

MAGENTA : Hallo, Rocky.

ROCKY : Hallo, Magenta.

FRANK : Riffraff - Rocky.

RIFFRAFF : Hallo, Rocky.

ROCKY : Hallo, Riffraff.

FRANK : Columbia - Rocky.

COLUMBIA : Hallo, Rocky.

ROCKY : Hallo, Columbia;

FRANK : Hallo. En, Brad en Janet, wat denken jullie ervan?

JANET : Ik hou niet van mannen met teveel spieren.

FRANK : Ik heb hem dan ook niet voor jou gemaakt, lieveling.
Hij draagt het 'Charles Atlas'-keuringsbewijs

Een zwakkeling, vijftig kilo, niet meer
Bijt in het stof, gaat telkens weer neer
Zijn lief laat hem staan
Dus begint hij eraan
In de fitness te zweten
Zijn ellende vergeten
Werken aan zijn droom
Met massage en een ietsiepietsie stoom
Hij was mager maar gezond
Hij was in topvorm

ALLEN : Gelijk een aardworm

FRANK : Hij at veel groentjes, vitamientjes
En eieren in rauwe staat
Trainde zijn schouders
Zijn borstkas, zijn hele apparaat
Tot plots een advertentie waar hij toevallig naar
keek
(zei)

ALLEN : Ik maak van jou een man in niet meer dan een week.

FRANK : Hij deed sit-ups en pompte
Hij deed meer dan hij kon
Tot hij er bijna bij neerviel, en hij weer herbegon
Te lezen in het tijdschrift waar hij eerder in keek

ALLEN : Ik maak van jou een man in niet meer dan een week.

Het licht valt op een grote vrieskist.
 In airbrush lezen we 'EDDIE' op de deur. De deur gaat open en
 Eddie verschijnt.

COLUMBIA : Eddie !!!

Hij is bont en blauw met een occasionele hechting.
 Hij draagt schoenen met dikke crêpezolen, leren broek met
 smalle pijpen, nozemjasje, geen das.
 Hij lijkt een beetje op het monster van Frankenstein.

EDDIE : Ik weet niet meer waar dat we nog kunnen feesten
 't Is niet als vroeger, 't is gedaan met de beesten
 Waar vindt ge nog nen discobol
 En kunt ge dansen op de rock en roll
 'k Kroop op den brommer met een griet of vijf
 De wind in hun haar en tetten aan hun lijf
 De saxofoon klonk als een hijgend wijf
 Uw broek die stond op springen en heel uw lichaam
 stond stijf

ALLEN : Heet petatje, 'k gaan uit den bol
 Ik word onnozel van de Rock en Roll (4x)

EDDIE : Ik werd helemaal zot van de grieten hunne geur
 Uit de weg da'k ze mijne nest in sleur
 De één die rook heel lekker en de ander naar steur
 Die één die mocht dus blijven en de ander aan de deur
 Het was den tijd van drie grieten op ne nacht
 De lichten aan en de radio zacht
 Samen onder 't laken, kijken naar de maan
 Ge voelde u nen held, maar nu is dat gedaan

ALLEN : Heet petatje, 'k gaan uit den bol
 Ik word onnozel van de Rock en Roll (8x)

Eddie wordt door Frank in de vrieskist gejaagd.

FRANK : Voila, terug in 't archief.

RCOKY : Hoe kan je hem in je buurt verdragen. Hij is zo
 lelijk.

FRANK : Hij had een zekere naïeve charme. Maar geen spieren.
 Wij hadden een geestelijke relatie.

Maar een buikspier en een biceps
 Hete lenden en een triceps
 Maken mij heet
 Maken dat ik mezelf daadwerkelijk vergeet

ALLEN : Ik maak van jou een man in niet meer dan een week.

FRANK : Ik wil geen slappe pieren
Enkel opgespannen spieren

JANET : 'k Hou van de spierenkweek.

ALLEN : Ik maak van jou een man in niet meer dan een week.

FRANK : Help me of ik breek

ALLEN : Ik maak van jou een man in niet meer dan een week.

Black-out.

VERTELLER : Er zijn personen die beweren dat het leven slechts een illusie is. En dat de realiteit zoals wij die kennen slechts een verzinsel van onze verbeelding. Als dit inderdaad zo is, zijn Brad en Janet in goede handen. Maar, er zijn er anderen die er een meer lijfelijke filosofie op na houden, zij die geen grenzen kennen wat betreft het verzadigen van hun dierlijke driften. Het is niet onmogelijk dat Brad en Janet behoren tot die kring die toegeven aan hun duivelse driften. Dra zullen we meer vernemen.

SCENE VIJF

JANETS KAMER

Stemmen in black-out.

JANET : Oh Brad, Oh ja, lieveling... Maar wat als...

BRAD : Alles is in orde, Janet. Alles is helemaal in orde.

JANET : Ik hoop het echt, lieveling. Ik ben zo ba...

Licht aan.

JANET : Jij!

FRANK : Ik ben bang van wel, Janet. Maar was het niet heerlijk?

JANET : Jij, beest! Monster! Wat heb je met Brad gedaan?

FRANK : Mmmm. Niets. Waarom? Vind je dat ik ook met hem iets moet doen?

JANET : Het was een val. Ik zou anders nooit... Nooit...
Nooit...

FRANK : Weet ik toch. Maar was het nu zo erg? Niet eens
half zo erg. In feite, ik vermoed zelfs dat je het,
misschien wel een beetje prettig vond. Hmmm. Zo
zacht...zo sensueel.

JANET : Ah... Nee...Stop... Ik bedoel... Help... Ik... Brad...Oh...Brad.

FRANK : Ssshhh. Brad slaapt waarschijnlijk al. Je wilt toch
niet dat hij je zo ziet, wel?

JANET : Zo ziet? Hoe ziet? 't Is allemaal uw fout. 't Is
allemaal uw schuld. Ik...ik spaarde mezelf.

FRANK : Wel, je bent nog niet helemaal verspild en het was
toch een onvergetelijke ervaring, niet?

Lichten dimmen.

FRANK : Je vond het toch fijn, niet? Er schuilt echt niets
slechts in jezelf overgeven aan een beetje onschuldig
vertier. Toch? Zullen we gaan voor een rematch?
Oh, Janet, je hebt al zoveel tijd verspeeld. Brad
hoeft het niet te weten. Ik ga het hem zeker niet
vertellen. Mmmmm.

Black--out.

JANET : Ben je zeker dat je't hem niet vertelt?

SCENE ZES

BRADS KAMER

Stemmen in black-out.

JANET : Oh Brad...Oh ja...Ja, Lieveeling.

BRAD : Het is in orde, Janet. Het is allemaal in orde.

JANET : Ik hoop het lieveling.

Lichten aan.

BRAD : Jij!

FRANK : Ik ben bang van wel, Brad. Maar was het niet heerlijk?

BRAD : Oh jij... Wat heb je met Janet gedaan?

FRANK : Mmmm. Niets. Waarom? Vind je dat ik ook met haar iets moet doen?

BRAD : Het was een val. Ik zou nooit... Nooit.. Nooit...

FRANK : Weet ik toch. Maar was het nu zo erg? Niet eens half zo erg. In feite, ik vermoed zelfs dat je het, misschien wel een beetje prettig vond. Hmmm. Zo zacht...zo sensueel.

BRAD : Ah. Nee. Stop; Ik bedoel... Janet... Oh Janet...

FRANK : Ssshhh. Janet slaapt waarschijnlijk al. Je wilt toch niet dat ze je zo ziet, wel?

BRAD : Zo ziet? Hoe ziet? 't Is allemaal uw fout. 't Is allemaal uw schuld. Ik dacht echt dat het ...euh.. 'the real thing' was.

FRANK : Coca-cola ? Komaan, Brad, geef toe. Het was toch overheerlijk, niet? Je vond het toch fijn niet? Er schuilt echt niets slecht in een beetje onschuldig vertier op zijn tijd. Toch?

Lichten dimmen.

FRANK : Wat denk je van een rematch? Oh, Brad, je hebt al zoveel tijd verspeeld. Janet hoeft het niet te weten. Ik zal het haar zeker niet vertellen.
Mmmmm.

Black--out.

BRAD : Ben je zeker dat je't haar niet vertelt?

RIFFRAFF : (door de intercom)
Meester. Het laboratorium is verlaten. Rocky is verdwenen. Uw nieuw speelgoedje is losgebroken en loopt nu ergens rond in het gebouw.

FRANK : Oh. Wow... wat een...MMM...ik ko-om!

SCENE ZEVEN

LABORATORIUM

Janet op.

JANET : Wat gebeurt er toch allemaal. Waar is Brad? Waar is iedereen? Als we maar nooit aan deze trip begonnen waren. Als de wagen maar niet in panne was gevallen. Als we nu maar gezellig bij vrienden zaten of bij normale mensen.

VERTELLER : 'Als' en 'maar', twee kleine woordjes, woorden die zich maar bleven herhalen in Janets gedachten. Maar een terugkeer was niet langer mogelijk. Het leek wel alsof ze bovenop een gigantische vloedgolf zaten. Het zou onverstandig zijn er tegen te vechten. De enige oplossing was: zich laten meevoeren op de golf, zich aanpassen en ...misschien... overleven.

Rocky op.

ROCKY : Oh. U bent het. Ik probeer me te verstoppen voor mijn schepper en diens schaduw. Ze maken me bang. Ik voel aan mijn kleine teen dat er hier iets niet in orde is. Ik heb wat nagedacht over (wijst naar de vrieskist, Eddie) Ik heb een naar voor gevoel.

JANET : Het lijkt wel een nachtmerrie.

ROCKY : Is het echt waar dat je niet van gespierde mannen houdt?

JANET : Euh, wel...

ROCKY : Mag ik je lipstick even?

JANET : Ik ben verloofd met Brad. Net als Betty Munroe verloofd was met Ralf Hapshatt. Maar de hete kussen van frank brachten me in een vervoering die ik nooit eerder had meegemaakt. Hete, brandende kussen. Ik zag Brads gezicht voor mijn ogen en mijn verstand riep NEE maar mijn lippen wilden meer, ze waren te hongerig. Ik wou bemind worden, totaal en absoluut. Mijn lichaam trilde van opwindning. Oh Brad, Brad, lieveling hoe kon ik je dit aandoen.

ROCKY : Deze kamer is als een baarmoeder voor mij.

JANET : Voila, zie je wel... het is puur instinct. Je bent naar hier gekomen voor maar één ding: geborgenheid. Oh, waar is Brad.

Ze prutst wat aan de TV monitor.

JANET : Wat hebben ze toch gedaan met hem?

VERTELLER : Janet haar gevoelens sloegen zowat tilt terwijl ze nerveus met de schakelaars van de monitor speelde. Op het scherm verschenen beelden van verlaten kamers en gangen. Uiteindelijk hield ze er mee op. De slaapkamer van Frank was net op het scherm. (Hij ziet Frank Brad kussen) Aaaaah !

ROCKY : Je kunt werkelijk niemand vertrouwen.

JANET : Oh, Brad, hoe kun je?

VERTELLER : Als iemands geweten knaagt ten gevolge van een seksuele uitspatting dan zou het niet meer dan logisch zijn dat de schuldige enige empathie zou voelen jegens een geliefde die zich in gelijkaardige situatie bevindt. Emotie echter is een redeloze en zeer machtige meester en te oordelen naar datgene waar Janet getuige van was op de monitor bestaat er geen twijfel dat ze daadwerkelijk 's meesters slavin was.

JANET : 'k Was compleet verward
Angstig hart
Ik had alleen nog maar gekust

COLUMBIA/MAGENTA : Serieus? Alleen nog maar gekust?

JANET : Gesmos in donk're hoeken
Naar iemands tetten zoeken
Het geeft alleen problemen en natte broeken

Maar nu ben ik bekeerd
Het liep gesmeerd
'k Heb bloed geproefd en 't smaakt naar meer
Ik zal me niet verzetten
Gedaan met op te letten
Daarvoor jeukt het te hard
Kom aan mijn tetten!

KOOR : Neuken neuken neuken neuken

't Begint weer te jeuken
 Laat ons snel gaan beuken
 Monster van de nacht

JANET : Wat me 't meeste boeit
 Is dat wat groeit
 Tussen uw benen in uw broek
 En da's een kleine fractie
 Van de groot' attractie
 Ik geef een stevige hand
 En schiet in actie

KOOR : Neuken neuken neuken neuken
 't Begint weer te jeuken
 Laat ons snel gaan beuken
 Monster van de nacht

Janet herhaalt het refrein nog minstens één keer, dan valt Rocky in met 'Heet Patatje' en mixt het met 'Nekken neuken'.

BLACKOUT

SCENE ACHT

RIFFRAFF : Aaaaah. Genade!!

FRANK : (met zweep) Hoe kon het gebeuren? Ik dacht dat je de boel in de gaten hield!

RIFFRAFF : Ik was maar even weg.

FRANK : Kijk op de monitor of je hem kan vinden.

(Klik: de lege kamer van Brad. Klik klik klik : de kamer van Janet)

FRANK : Oh, Bradlet.

RIFFRAFF : Hij zit in de vrouwenvertrekken, meester.

FRANK : Rocky!

BRAD : Janet! Hoe kon ze. Voila, dat was het. 't Is gedaan.

VERTELLER : Gedaan! Wat was gedaan? De avond in elk geval niet. Janet en Brads relatie? Hun wederzijdse liefde? Wie zal het zeggen. Want vragen zoals deze kunnen niet opgelost worden door academici. Ze

moeten opgelost worden door het hart en Brad, daar kan je wel zeker van zijn, had hart genoeg.

BRAD : Zo nu en dan
 Wil ze je niet bellen
 Ze komt niet aan de telefoon
 Zo nu en dan
 Wil ze je niet kennen
 Je gaat op zoek
 Maar vindt je liefste niet meer terug

Veel meer is er niet
 En ook niet nodig
 Om van je hart een steen te maken
 Hoe zoeter de wijn
 Hoe harder om ervan te scheiden
 Plots hoor je iets
 Over iemand
 Die je dacht te kennen

Dus huil niet, mijn lief
 Als je bent verlaten
 Na de regen schijnt weer de zon
 Tranen en pijn
 Kunnen niet baten
 Dus bel me op
 Zodat we morgen weer samen zijn

Veel meer is er niet
 En ook niet nodig
 Als een hart plots niet meer klopt
 Eén woord is genoeg
 En niet overbodig
 Ik zal het horen
 En mijn hartzeer is gestopt...

FRANK : Wat een dikke zever - hoe pathetisch - je verlepte
 aanhang heeft het aangedurfd mijn goddelijk schepsel
 te ontwijden - oh, Rocky, hoe kon je?

**Op de monitor - buiten - zien we een gestalte de verborgen
 camera naderen.**

RIFFRAFF : Meester, we hebben blijkbaar een bezoeker.

BRAD : Goeie God. Scotty. Dr. Everett Scott.

RIFFRAFF : Kent u deze aardbewo... deze persoon?

BRAD : Uiteraard. Dit is een oude vriend van ons.

FRANK : Ach zo. Dit was dus niet echt een louter toevallige ontmoeting. Jullie kwamen naar hier met een doel.

BRAD : Dat is niet waar. Onze auto viel in panne. Ik heb het u toch gezegd.

FRANK : Ik weet wat je me gezegd hebt, Brad, maar deze Dr. Everett Scott... Zijn naam is me niet geheel onbekend.

BRAD : Hij was onze fysicaleraar op Denton High.

FRANK : En nu werkt hij voor de overheid, nietwaar, Brad? Hij is verbonden aan de onderzoekscel betreffende wat jullie U.F.O.'s noemen, nietwaar Brad?

BRAD : Zou kunnen. Ik weet niet.

RIFFRAFF : De indringer dringt het gebouw binnen, meester.

FRANK : Ah, hij is al in de Zen-kamer. Blokkeer alle uitgangen en alle deuren behalve degenen die naar hier leiden. RiffRaff, breng Rocky en Janet naar hier. Ik denk dat we hier een theebransje van moeten maken. De drie onverwachte gasten zullen ons vermaken met een revue - die ik zal regisseren.

SCENE 9

Dokter Scott, in rolstoel, wordt binnengeduwd door Columbia.

COLUMBIA : Hi Ho Silver !

BRAD : Dokter Scott !

SCOTT : Brad, wat doet gij hier?

FRANK : Te laat voor spelletjes, dokter Scott. Dit alles maakt deel uit van uw plan, nietwaar? Brad Majors en zijn kleine vrouwtje moesten de boel hier komen verkennen voor u. Ongelukkiglijk voor jullie moeten we de plannen een weinig corrigeren. Ik denk wel dat u zich kunt aanpassen aan de situatie, Dokter Scott? Brad in elk geval wel.

SCOTT : Ik kan u verzekeren dat de aanwezigheid van Brad hier voor mij een complete verrassing is. En ook de inrichting hier verbaasd me enigszins... Ik had niet gedacht dat het zo..euh...

FRANK : Gesofisticeerd zou zijn? Dokter Scott? Of moet ik zeggen Dokter Von Scott?

BRAD : En wat precies bedoelt u daarmee?

SCOTT : Laat maar zitten, Brad.. Ah, dit apparaat hier..

BRAD : Wat denkt u dat het is, Dokter?

SCOTT : Wel, op dit moment is dat moeilijk te zeggen, maar volgens mij is het gemaakt uit een materiaal dat niet afkomstig is van de aarde. Ik zou zeggen dat het van een andere planeet komt.

De deur gaat open. Janet komt binnen.

JANET : Dokter Scott!

SCOTT : Janet!

FRANK : Rocky!

ROCKY : Kus mijn kloten!

FRANK : Luister. Ik heb je gemaakt en ik kan je ook net zo makkelijk vernietigen. Ik trek gewoon je stekker uit.

SCOTT : Ik veronderstel dat je dat ook met Eddie hebt gedaan?

COLUMBIA : Eddie!

MAGENTA/RIFFRAFF : Shhhhhhhh.

BRAD : Eddie... Ik heb hem gezien. Hij zag er slecht uit.

FRANK : Wat weet u over Eddie, Dokter Scott?

SCOTT : Wel, toevallig weet ik een heleboel over een hele hoop. Toevalligerwijs was Eddie mijn neefje.

BRAD : Dokter Scott!

SCOTT : Jazeker, Brad. De zoon van mijn zuster. Ik wist dat hij vaak in slecht gezelschap verkeerde, maar het was blijkbaar erger dan ik mij kon inbeelden... Buitenaardsen!

BRAD : Vertel alles, Dokter.

SCOTT : Al van in de couveuse, was het een klootzak

Hij was de nagel aan zijn moeders kist
Ze probeerde zo hard

VERTELLER : Maar hij bracht haar niets anders dan smart

SCOTT : Toen ze stierf, heeft ie op haar graf gepist
Ze was amper dood
En hij was verloren
Poepen en zuipen, als een echt wild beest
Hij zat aan de weed

VERTELLER : 't Was een echte deugeniet

SCOTT : 't Leven was voor hem alleen maar feest

ALLEN : Toen Eddie zei 'Ik moet 'm niet die Teddy.'
Toen wisten we, hij deugt voor niks
En als ge zei dat 'm loog, krijgt ge een koek op uw
oog

FRANK : Wa'nen tist

JANET : 'k Voel me triest.

SCOTT : Ja, ik ook.

COLUMBIA : Ook al was 't ne rauwe
We gingen bijna trouwen
Ik wou een normaal leven
Maar dat kon hij mij niet geven
En hij sloot de deur en wierp de sleutel weg

SCOTT : Toen plots kreeg ik een brief met veel fouten
Het was een hulpkreet van een mens in nood

ALLEN : Leest'm voor, leest'm voor.

SCOTT : "Als ge dit leest..."

VERTELLER : "help dan of ik ben er geweest."

SCOTT : "Verhinder, alstublieft, hun gruw'lijk plan."

Herhaling refrein.

FRANK : Wa'nen tist.

JANET : 'k Voel me triest.

SCOTT : Ja, ik ook.

FRANK : Bon, dan is het nu tijd voor een kleine gebedsstonde voor onze Eddie... Ik heb hem net ontdood.

Hij haalt een bloederige zak te voorschijn met het hoofd van Eddie in.

FRANK : Zijn toekomst zit in de zak.

MAGENTA : Ik zal hem in de container gooien.

FRANK : Verstandig meisje.

BRAD : Oh, jij...

FRANK : (activeert een schakelaar) Voila, op de plaats rust!

JANET : Mijn voeten...er is iets mis met mijn voeten.

SCOTT : Mijn wielen! Goeie God, ik kan mijn wielen niet meer bewegen.

JANET : 't Is alsof we vastgelijmd zijn aan de vloer.

FRANK : Inderdaad, dat is ook zo. Dus beef en sidder van angst, miezerige prutters. O.K. it's showtime ! RiffRaff zet de sonische transducer op programma 8 en beveilig alle levels op zero !

MAGENTA : Relax !

SCOTT : Denk maar niet dat wij, aardbewoners, zo gemakkelijk te manipuleren zijn. Die sonische transducer is een soort van audio-vibratorisch fysiomoleculair transportatie-apparaat. Als ik me niet vergis.

FRANK : De nagel op de kop, baby!

BRAD : Bedoelt u...

SCOTT : Inderdaad, Brad. Het is een apparaat waar wij zelf al een tijdje mee bezig zijn. Maar het lijkt wel dat onze vriend hier een manier gevonden heeft om het te vervolmaken. Het is een apparaat dat het mogelijk maakt om solide materie af te breken en vervolgens te projecteren in de ruimte en wie weet, misschien, als ik me niet vergis, zelfs in de tijd.

JANET : Wat ? Ga je ons naar een andere planeet sturen?

FRANK : Planeet ! Dikke reet ! Met zweet !
Nu is 't gedaan

Je gaat op reis
Dus hou je bakkes, Janet Weiss

Je droge foef (of : je pruiementaart)
Smaakt niet naar ijs (of : wint echt geen prijs)
Dus hou je bakkes, Janet Weiss

Ik heb mijn zaad geplant
Wind je niet op want
Je bent niet heter
Dan een veter
'n Kruimeldief die zuigt nog beter
Toen we 't deden
Voelde je mijn halve meter?

Je bent een trut
En gaat op reis
Dus hou je bakkes, Janet Weiss

Dit appareillette
Dat verleidt je
Je zal er wel aan wennen
Het neukt je minihersentjes aan spijs

Dus hou je bakkes, Janet Weiss
Dus hou je bakkes
Zit neer en kak'es
Dus hou je bakkes

VERTELLER : En dan schreeuwt ze...

JANET : Stop !!!!

FRANK : Sta niet zo te krijsen
Gebruik wat mayonaise

ALLEN : Je bent een hot-dog
Met wat mosterd aan zijn tutter
Frank Furter

Men blijft dit herhalen terwijl ze één voor één worden bevrijd door Frank, die aan Magenta de opdracht geeft de schakelaar over te halen. Op hun beurt gaan ze achter Frank aan, maar RiffRaff besprayt hen zodat ze 'stoned' worden. Hij voert hen snel af naar de ingang van de transductor.

Magenta blijft doorzingen nadat de anderen zijn gestopt.

FRANK : Magenta, relax !

RiffRaff besprays haar.

FRANK : Columbia, onze artiesten bevinden zich qua moleculaire staat ook ergens tussen in -en uitgang.

RiffRaff besprays ook haar.

FRANK : Als ze ze alle vijf weer op een rijtje hebben zorg er dan voor dat ze klaar zijn voor de revue.

COLUMBIA : Oh wow... Bangelijk Mega Keinijg... Niet te doen... Groovy Megasupercool... Ik flip, ik trip...wow...graaf...

FRANK : 't Is niet gemakkelijk om je goed te amuseren. Zelfs lachen doet pijn aan mijn gezicht. En mijn kinderen keren zich tegen mij. Rocky gedraagt zich net hetzelfde als Eddy toendertijd. Misschien was het toch niet zo'n goed idee zijn hersenen over twee lichamen te verdelen.

MAGENTA : Wanneer keren we terug naar Transylvanië ? Deze wereld begint op mijn systeem te werken.

FRANK : Magenta, je kan niet geloven hoe dankbaar ik ben jegens uzelve en uw broer, RiffRaff. Jullie hebben me daadwerkelijk goed gediend. Loyauteit zoals deze moet uiteraard beloond worden en jullie zullen zien dat, wanneer ik ervoor in de sfeer ben, ik zeer vrijgevig kan zijn.

MAGENTA : Ik vraag om niets, meester.

FRANK : En dat zul je dan ook ontvangen. In overvloed. Kom. Onze gasten worden waarschijnlijk ongeduldig.

Magenta en RiffRaff bekijken elkaar. Ze maken een buitenaards gebaar. Af.

VERTELLER : En zo, middels een werkelijk zeer eigenaardig toeval leek het wel dat het lot had beslist dat Brad en Janet toch nog hun afspraak met hun vriend, dokter Everett Scott, konden behouden. Maar dan wel in een toestand die geen van allen mogelijk had kunnen voorzien. En, slechts luttele uren na hun verloving hadden zowel Brad als Janet geproefd van de verboden vrucht. Dit feit op zich was het onweerlegbaar bewijs dat hun gastheer een man was van weinig moraal en heel wat overtuiging. Aan welke vernederingen zouden ze nog onderworpen worden? En wat is dat toch allemaal met die sonische

transductor en de revue waarvan sprake? Inderdaad, wat is dat toch allemaal. Gezien al het voorafgaande kunnen we dit wel besluiten : dit werd geen ordinaire picnic!

SCENE 10

Iedereen komt zingend op. Gekleed in zwarte netkousen en jaretelles,, zwart ondergoed. Uiteindelijk vormen ze samen, in slow motion een chorus line.

COLUMBIA : 't Is toch straf
hoe 't verkeren kan
Ik was een hevige Frankie fan
Maar toen kwam hij met dat stomme plan
Om te bouwen aan die machoman
Er is slechts één ding en dat geeft me hoop
Dat is een kilo onversneden dope
Kleur nu mijn dag
Hou me ver van de kommer en kwel

ROCKY : 'k Ben een baby met het lijf van een vent
Maar een knappe dus ik ben content
Toch is er één ding dat nog steeds niet went
Ik loop al uren met een reus van een tent
Er is één ding dat me helpen kan
Eens goed neuken met een andere man
Kleur nu mijn dag
Hou me ver van de kommer en kwel

BRAD : Nee, dit kan nie
Help me, mammië
'k zal heel braaf zijn, je zal wel zien
Wek me uit die droom
Wat is dit, 'k snap het nie
Ik voel me sexy
Nee, dit kan echt nie
't Wordt me echt teveel

JANET : 'k Voel me bevrijd
Van die saaie klotetijd
Ik ben nu echt een grote meid
Dit is realiteit
Ik ben niet langer meer gekooid
De trossen zijn nu losgegooid
Zonder Frankie lukte 't nooit
Ik sta bij hem in 't krijt

FRANK : Waar in godsnaam is toch Fay Wray
 Gekleed in satijn en lamée
 't Zijden gewaad rond haar benen
 Maakte mij steeds aan 't wenen
 Want ik wou ook met King Kong in zee

Geef jezelf over aan duistere lusten
 Baad in het water van vlees'lijk genot
 Erotisch geweld om nooit bij te rusten
 En smachtende lippen die Eros ooit kusten
 Zie je't al voor je

Don't dream it. Be it.
 Don't dream it. Be it.
 Don't dream it. Be it.

Dit houdt aan en neemt af in volume. Hierdoor horen we SCOTT's gedachten. Wanneer hij zingt valt het denken van zijn benen en we zien dat ook hij netkousen aan heeft.

SCOTT : Hmmm .. We moeten vluchten uit deze val
 Voor deze decadentie onze wil verlamt
 Ik moet dapper zijn en vooral ook rapper zijn
 Of mijn brein wordt een kwal
 En de rest van mijn leven wordt een ramp

BRAD : Nee, dit kan nie
 Help me, mammie

JANET : Leve Lilly St Cyr

FRANK : (schreeuwt) My my my my my my my
 Ik ben ontembaar, ik ben king kong
 Ik ben een slang met een giftige tong
 Een beet van mij en je hart doet bong
 't Is m'n gif dat bij je binnendrong
 Dus laat dit feest maar rustig verdergaan
 Geen beter licht dan van de volle maan
 Kleur nu mijn dag
 Hou me ver van de kommer en kwel

**Allen zingen 'Ik ben ontembaar...' etc. tweemaal.
 RiffRaff en Magenta komen binnen en buitenaardse nationale
 klederdracht.**

RIFFRAFF : Frank 'n Furter
 't Feest is over
 Je missie is compleet mislukt
 Je gaat ook veel te ver

Ik ben nu je meester
 Jij bent mijn gevangene
 We keren terug naar Transylvanië
 Start de transitstraal

Allen bewegingsloos.

FRANK : Wacht, ik kan alles uitleggen.

Men laat hem alleen.

FRANK : 't Is voorbij, dus wees gegroet

ALLEN : Wees gegroet

FRANK : Maar weet dat mijn hartje bloedt

ALLEN : 't Is al goed

FRANK : Dus tot ziens, het ga je goed

ALLEN : 't Ga je goed

FRANK : Fijn dat ik u heb ontmoet

Ik zag een regenboog
 Door de tranen in mijn oog
 En ik besef nu toch : ik ga naar huis

't Is overal hetzelfde lied

ALLEN : Zagevent

FRANK : Alsof niemand mij graag ziet

ALLEN : Nooit content

FRANK : Ik ga dood aan mijn verdriet

ALLEN : Maar dat went

FRANK : Geluk in de liefde ken ik niet

Ik zag een regenboog
 Door de tranen in mijn oog
 En ik besef nu toch : ik ga naar huis
 Ik ga naar huis
 Ik ga naar huis

MAGENTA : Hoe sentimenteel.

RIFFRAFF : En wat een vooringenomenheid ! Begrijp je... Toen ik zei dat 'wij' zouden terugkeren bedoelde ik enkel Magenta en mezelf. Als mijn woorden enigszins misleidend waren dan bied ik hierbij mijn excuses aan. Het zit namelijk zo : u dient hier te blijven. Althans... in geest..

Hij haalt een ray-gun boven.

SCOTT : Hemeltjelief, dat is een laser.

RIFFRAFF : Inderdaad, dokter Scott, een laser die in staat is een straal voort te brengen van zuivere anti-materie !

BRAD : Bedoel je dat je hem gaat vermoorden? Wat heeft hij misdaan dan?

FRANK : Ach, Brad!

SCOTT : Ge hebt gezien wat er van Eddie is geworden. De maatschappij moet beschermd worden.

RIFFRAFF : Precies, dokter Scott. En nu, Frank 'n Furter, is uw tijd gekomen. Zeg maar vaarwel tegen alles en iedereen en zeg maar hallo tegen de vergetelheid.

FRANK : Doe wat je niet laten kunt, oh inferieure.

COLUMBIA : Nee! Nee!

Ze werpt zich tussen Frank en RiffRaff. RiffRaff schiet. Columbia en Frank sterven. Rocky schreeuwt het uit en slaat op de borst. Hij neemt Frank op. RiffRaff blijft schieten tot uiteindelijk ook Rocky een spectaculaire dood sterft.

BRAD : Goeie God.

RIFFRAFF : Ja?

JANET : Je hebt hem vermoord.

MAGENTA : Ik dacht dat je van hen hield. Zij hielden van jou, hoor.

RIFFRAFF : (roept) Zij hielden niet van mij. Zij hebben nooit van mij gehouden. Je hebt toch gezien hoe de situatie was. Hoe de toekomst eruit zag.

SCOTT : Je hebt de juiste beslissing gemaakt.

RIFFRAFF : Iemand moest een beslissing maken.

SCOTT : Ik vind u een geschikte mens.

RIFFRAFF : Dokter Scott, het spijt me van uw neefje.

SCOTT : Ja, kijk, misschien was het wel voor zijn bestwil.

RIFFRAFF : Het is beter dat u nu gaat, dokter Scott. Nu het nog mogelijk is. We staan op het punt om het gehele huis terug te stralen naar de planeet Transseksueel in de Transylvanase melkweg. Ga nu.

RiffRaff en Magenta kijken elkaar aan en beginnen stilletjes te lachen. Het gelach groeit aan.

MAGENTA : Ik vraag me af of ze de honden opgesloten hebben.

Ze lachen nog harder.

RIFFRAFF : Dat doet er niet toe, Magenta. Activeer het transmissie-kristal.

BRAD : Ik deed mijn best
God mag het weten
De waarheid kwetst
En wordt vergeten
Maar wat ik weet
Zal ik niet gauw

ALLEN : Vergeten

JANET : En superhelden
Komen op 't feest
Van het gewonde
Stervende beest
En wat ik weet
Is dat het beest blijft

ALLEN : Eten

Aaaaah aaaaah etc.

Koorzang.

VERTELLER : En kruipend door het aardse slijk
Zien we een ras, het mensenrijk
Verdwaald in tijd
Verdwaald in ruimte

ALLEN : En zinloosheid.

Scott, Brad en blijven allen over. Alleen met de wind.

BLACKOUT

EPILOOG

Magenta : Science-fiction - in zaal Roma
Frank en Rocky in de coma
Brad en Janet in problemen
De bedienden namen de benen
Ohoh wordt verwacht in de cinema, in het donker om
middernacht
Wordt verwacht in de cinema, in het donker om
middernacht

EINDE